

Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) дар вақти шуруъ кардан ба намоз

Аз ибни Умар (разияллоҳу анҳумо) ривоят аст, ки гуфт: Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) дар вақти шуруъ кардан ба намоз (такбири таҳрима гуфтан) дастонашро то баробари шонаҳояшон боло мебурданд. Инчунин ҳангоми такбири рукуъ ва бардоштани сараш аз рукуъ, низ дастонашро боло мебурданд ва "Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ, Раббано ва лакал-ҳамд" мегуфтанд. Дар вақти сачда ин корро анҷом намедоданд.

[متفق عليه] [Саҳеҳ]

Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) дар се мавзеъ дар намоз дастонашро то баробари шонаҳо боло мебурд, яъне ҷое, ки маҳали пайвандии бозу бо китф аст. Мавқеъи аввал: Ҳангоми шуруъи намоз дар такбири таҳрима. Дуввум: Ҳангоми такбир гуфтан барои ба рукуъ рафтан. Сеюм: Ҳангоми аз рукуъ бархостан ва "Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ, Раббано ва лакал-ҳамд" гуфтан. Ҳангоми сачда кардан ва аз сачда бархостан ин корро анҷом намедод.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/3095>

